

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Warszawa, dnia 25 maja 2021

Znak sprawy:DHZ.ppw.051.1.2021

Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes
Krajowej Rady Izb Rolniczych

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 kwietnia br., znak KRIR/JM/344/2021, w sprawie obniżenia opłat pobieranych przez Inspekcję Weterynaryjną w rzeźniach rolniczych, uprzejmie przekazuję poniższe informacje.

W odniesieniu do kwestii wymogów prawa żywnościowego mających zastosowanie do rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw, tzw. „rzeźni rolniczych”, należy podkreślić, że wymagania weterynaryjne wskazane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019 r. *w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw* (Dz. U. z 2020 r. poz. 56) stanowią krajowe środki dostosowujące do przepisów unijnych wyłącznie w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia pomieszczeń rzeźni. Tym samym środki te, to specjalne, mniej rygorystyczne, w porównaniu do wymogów unijnych uregulowania prawne dotyczące struktury zakładu dla ww. rzeźni. W tego typu zakładach mogą być spełnione wymogi dotyczące struktury zakładu określone w przepisach unijnych, albo alternatywne wymogi wskazane w ww. rozporządzeniu.

Polska, tak jak niektóre inne państwa członkowskie UE, np. Bułgaria, skorzystała z możliwości wdrożenia ww. środków dostosowujących określonych w przepisach unijnych¹.

W pozostałym zakresie, tj. nieuregulowanym w ww. rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, do rzeźni rolniczych mają zastosowanie takie same wymagania prawa żywnościowego jak dla innych rzeźni. Dotyczy to np. badania przedubojowego zwierząt, badania poubojowego mięsa, w tym badania na włośnię, badań mikrobiologicznych mięsa, stosowania systemu HACCP (z możliwością zastosowania zasady elastyczności, przewidzianej w przepisach unijnych), prowadzenia dokumentacji, czy też zachowania łańcucha chłodniczego. Przy czym, należy podkreślić, że podmioty prowadzące tego typu zakłady mogą wprowadzać mięso na rynek Unii Europejskiej tak jak podmioty prowadzące inne rzeźnie, w których ubija się zwierzęta na większą skalę, a ponadto mogą korzystać z innych odstępstw przewidzianych dla rzeźni w przepisach unijnych i krajowych. Przykładem takich odstępstw są derogacje dotyczące badań mikrobiologicznych mięsa, określone w obowiązujących przepisach². Podmiot prowadzący rzeźnię jest zobowiązany m. in. do prowadzenia badań w zakresie kryteriów mikrobiologicznych bezpieczeństwa żywności i higieny procesu. W przypadku rzeźni o małej zdolności produkcyjnej częstotliwość pobierania próbek do badań mikrobiologicznych może zostać zmniejszona za zgodą właściwego organu (powiatowego lekarza weterynarii), natomiast zmniejszenie liczby pobieranych próbek jest możliwe, o ile podmiot prowadzący taką rzeźnię jest w stanie wykazać na podstawie dokumentacji historycznej, że stosuje skuteczne procedury oparte na zasadach HACCP.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że w świetle obowiązujących przepisów nie ma możliwości obniżania opłat pobieranych przez IW w rzeźniach rolniczych. Natomiast planowane jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego rozwiązań, które taką możliwość będą przewidywały.

Z poważaniem,

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

1 art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319) oraz art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

2 rozporządzenie Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 1, z późn. zm.) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określania spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2016 r., poz. 874).